

Publicerad 2015-02-27 16:38 av landetingenstans

"du kan ju dö närsomhelst"

vi pratar om beroenden och han frågar om jag längtar efter lungcancer,
jag skrattar lite och svarar att, "Antingen feströker jag eller så ångeströker jag"

"Jaha, vilket är det nu då?"

Frågar han skämtsamt men ändå undrande medans jag tar upp en cigg ur det halvfulla paketet och letar efter tändarn i jackfickan.

Jag ser på honom, placerar ögonen i hans för några sekunder, ler lite mystiskt med ciggen i munnen, och tänder den med fokuserade ögon.

Vi säger inget mer tills när han lämnar av mig vid tunnelbanan.

Kysser honom adjö och säger, "hejdå"

sådär som att "vi båda vet att vi ses igen"

För precis som att fest och ångest ibland är samma, så är vi båda sådana som aldrig kunnat få någon att stanna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren landetingenstans med Poeter.se id #48773 innehar upphovsrätten